ENTOMOLOGISKA FÖRENINGENS SAMMANKOMST DEN 29 APRIL 1882.

Föreningen var inbjuden af Herr Direktören G. HOLMERTZ att hålla denna sammankomst å Kgl. Skogsinstitutet, hvars intresserika till dess verksamhetsområde hörande samlingar förevisades af Herrar lärare vid detta Institut.

Ordföranden helsade Föreningens nyinvalde och för första gången närvarande ledamot Herr F. v. ROTHSTEIN välkommen, och tillkännagaf sedan, att Föreningen sedan sista sammankomsten förlorat en af sina medlemmar Intendenten vid Göteborgs naturhistoriska Museum Herr Prof. och Ridd. A. W. MALM, hvars förtjänster om naturalhistorien i vårt land i korta drag framhöllos. En något fullständigare skildring af den bortgångnes lifsgerning skulle införas i Ent. Tidskrift.

Vidare tillkännagaf Ordföranden, att Entomologiska Föreningen i Stockholm erhållit skriftligt löfte af Enkefru Professorskan C. G. WAHLBERG och hennes dotter Fröken S. WAHLBERG om en donation af 2,000 kronor, hvaraf hälften skall utfalla detta år och andra hälften nästa år, hvilken summa kommer att bilda en särskild fond under namn af »Professor P. F. WAHLBERGS Fond», till minne af denne om naturvetenskapen och särskildt entomologien i vårt land så högt förtjänte man.

Derefter föredrogs följande skrifvelse af Herrar CHR. AURIVILLIUS och A. E. HOLMGREN:

»Till Entomologiska Föreningen i Stockholm.

Kammarrådet, Friherre C. A. HERMELIN framstälde vid Entomologiska Föreningens sammanträde den 4 Mars detta år förslag derom, att Entomologiska Föreningen skulle på lämpligt sätt söka verka för spridning bland allmänheten af kunskap om skadeinsekters lefnadssätt och utveckling, samt sörja för, att iakttagelser i detta hänseende gjordes på så många och så skilda ställen i vårt land som möjligt.

Då vi på grund af det uppdrag, vi erhållit, att till föreningen inkomma med utlåtande i ämnet, gått att närmare undersöka detta förslag, har det synts oss, att vår uppgift kunde sammanfattas i besvarandet af följande tvenne frågor: 1:o Är spridandet af kunskap bland allmänheten om skadeinsekterna och deras lefnadssätt behöflig och önskvärd? 2:o På hvad sätt kan föreningen i så fall bäst verka för ett sådant mål?

Kunde man anse, att den stora allmänheten och hufvudsakligen den jordbrukande befolkningen i vårt land redan förut genom de insigter, som stå att vinna genom den allmänna skolbildningen, vore tillräckligt hemmastadd med de företeelser inom insektverlden, som möta dem under deras dagliga verksamhet, för att riktigt förstå och bedöma dem, så vore några särskilda mått och steg från föreningens sida obehöfliga. Så långt vår erfarenhet sträcker sig, råder dock bland de flesta en sådan obekantskap med de vanligaste företeelserna inom insektverlden, att den för dem omöjliggör hvarje ändamålsenligt ingripande gent emot de uppträdande skadedjuren. För att väl bekämpa en fiende, måste man känna dess ställning, dess starka och framför allt dess svaga sidor. Den, som ej gör sig reda härför, hugger i vädret och afgår svårligen med seger.

Vi torde näppeligen behöfva anföra några enskilda fall för att bestyrka denna vår erfarenhet, enär vi äro öfvertygade om, att alla föreningens medlemmar dela densamma. Vi vilja endast erinra derom, att för den, som tror på insekternas sjelfalstring — och det göra ännu otaliga i vårt land — är hvarje försök till minskandet af deras antal hardt när en dårskap.

Då vi således med ett obetingadt ja kunna besvara den första frågan, återstår att taga i öfvervägande det sätt, hvarpå föreningen bäst skulle kunna verka för ofvannämda syfte.

Under den öfverläggning, som med anledning af Friherre HERMELINS förslag egde rum inom föreningen, framhölls, dels att föreningens medlemmar hvar i sin stad borde verka för spridning af behöflig kunskap om skadeinsekterna, dels att efter samma plan genomförda iakttagelser öfver vigtiga insekter borde företagas på olika ställen inom landet.

Ehuru vi visserligen icke vilja förringa, hvad föreningens medlemmar hvar för sig kunna åstadkomma för befrämjandet af detta syfte, synes det dock oss vara klart, att det resultat, som på denna väg kan åstadkommas, ej kan blifva synnerligen stort, enär föreningens medlemmar ej kunna hinna till öfver allt och dessutom af en eller annan orsak torde vara förhindrade att uppträda såsom lärare för den stora allmänheten på insektkunskapens område. Hvad som på denna väg skulle kunna åstadkommas, skulle först efter en längre tid blifva märkbart, och då det finnes ett annat sätt, som kan verka hastigare, synes detta oss vara att föredraga.

Föreningen har med stora kostnader börjat utgifvandet af en tidskrift, som redan vetat att häfda sig en plats bland vetenskapliga entomologiska tidskrifter. Detta är ett särdeles glädjande resultat, och föreningen står genom sin tidskrift i lifligt samband med den entomologiska verlden i andra land, men det är oss bekant, att detta oaktadt flere af föreningens medlemmar ej känna sig så belåtna med densamma, som det vore önskligt. Detta beror

utan tvifvel derpå, att den genom sin vetenskaplighet intager en ståndpunkt, som för dessa personer ej är fullt lämplig. För mången, som gerna såge sig ega kunskap om hvardagsinsekternas lefnadssätt, synes den vetenskapliga beskrifningen såsom något onyttigt och obehöfligt, enär han glömmer, att man måste kunna särskilja, för att rätt förstå och ej sammanblanda vidt skilda saker. Oaktadt vi ej kunna annat än varmt värdera allt af sannt vetenskapligt värde, som förekommer i tidskriften, erkänna vi dock gerna, att de, som ej äro nöjda med densamma, hafva rätt för så vidt de önska, att tidskriften *mera* än *hittills* och *på annat sätt* egnade sig åt frågan om insekternas lefnadssätt och deras ingripande i den menskliga hushållningen. Kunde »Entomologisk Tidskrift» tillfredsställa detta, utan tvifvel af många kända, behof, på samma gång den ej öfvergåfve den vetenskapliga sidan af sin verksamhet, så vore derigenom en väsentlig brist fyld inom vårt lands literatur och på samma gång det bästa svaret gifvet på den andra af de frågor vi uppstält för oss.

Vi tro också att detta lätteligen läte sig göra på följande sätt:

»Entomologisk Tidskrift» utgifves i tvenne skilda och hvar för sig i bokhandeln tillgängliga afdelningar, af hvilka den ena innehåller de vetenskapliga uppsatserna och den andra uteslutande är egnad åt allmänfattliga framställningar af de vanliga insekternas lefnadssätt, utveckling, skada, nytta m. m. dyl., som bör vara af intresse för hvem som helst, som begär att få veta något om, och förstå något af det, som tilldrager sig omkring honom. Genom att redogöra för alla iakttagelser på den praktiska entomologiens område, samt isynnerhet blifva ett organ för Landtbruks-Akademiens Entomolog, borde denna afdelning af tidskriften bättre, än vi på annat sätt finna vara möjligt, kunna verka för det mål, som Friherre HERMELIN framstält för föreningens verksamhet.

Det är klart att en sådan anordning i väsentlig mån skulle fördyra tidskriften, i synnerhet då det torde vara nödvändigt att låta uppsatserna åtföljas af figurer, för att misstag af den i entomologien mindre bevandrade allmänheten ej skulle göras. Föreningen torde på grund deraf draga i betänkande att ingå på vårt förslag. Vi vilja också för vår del tillstyrka detta steg endast under den förutsättning, att de myndigheter, som i närmaste hand hafva att vaka öfver landtbrukets förkofran i vårt land, K. Landtbruks-Akademien och Länens Hushållningssällskaper, visade intresse för saken på så sätt, att de öfvertoge ett visst antal af denna del af tidskriften för utdelning till sockenbibliotek m. m. Grundade förhoppningar för ett sådant tillmötesgående från dessa sällskaps sida synas oss vara för handen, så mycket mer som endast på så sätt den stora allmänheten skulle kunna få del af de undersökningar, som årligen göras af Landtbruks-Akademiens Entomolog. Skulle deremot dessa sällskap, hvilka saken närmast rör, mot förmodan ej anse densamma förtjäna någon uppmuntran, nödgas vi för vår del afstå från att tillstyrka föreningen att inlåta sig på denna sak, enär vi allt för väl veta, att den ej låter sig genomföras med de tillgångar, som stå föreningen till buds.

Stockholm den 28 April 1882.

A. E. Holmgren. Chr. Aurivillius.»

Rörande den gjorda framställningen uppstod ett lifligt meningsutbyte, hvari deltogo Hrr Unander, J. W. Smitt, J. Meves, Thedenius, Lampa, Stolpe, Holmertz och Ordföranden, hvarunder flera olika förslag rörande utgifvandet af en åt praktisk entomologi egnad skrift eller tidskrift framställdes. Till sist enades Föreningen om att uppdraga åt Föreningens Styrelse att, när så lämpligen kunde ske, föranstalta om utgifvandet af en tidskrift med praktisk riktning, hufvudsakligen i öfverensstämmelse med den gjorda framställningen.

Med anledning af de i Skogsinstitutets samlingar befintliga bon, tillverkade af myror, höll D:r Hj. Stolpe ett föredrag om insamlandet af individer hörande till denna grupp bland steklarne, och uppmanade Föreningens medlemmar att hvar på sin ort under sommaren insamla myror, enär de svenska arternas utbredning är föga känd. En uppsats härom skulle i tidskriften införas.

Hr A. E. Holmgren talade om Bombylidernas lefnadssätt och utveckling, särskildt deras parasitism i äggen af vissa Orthoptera, isynnerhet *Phthiria pulicaria* i *Oedipoda tuberculata*.

Hr Hofgren visade åtskilliga vackert uppsatta mikrolepidoptera.

Efter sammankomsten voro Föreningens medlemmar inbjudna till en ytterst angenäm och riklig aftonmåltid hos Skogsinstitutets Föreståndare Hr Direktör Holmertz.

O. Th. Sandahl.